

Pajka pa ni . . .

Na Puharjevi ulici, na zelenicah ob Prešernovi cesti in še kje, kar čez noč rastejo črna parkirišča. O tem so se pojavljala delegatska vprašanja. Komunalno podjetje je to postavilo prometne znake: »Prepovedano ustavljanje in parkiranje za vsa vozila.« Toda znakov, kakor da jih ni! Ljubljanski »pajek« je po svojih mrežah sila znan, v tem okolišču pa jih očitno še ni razpredel. Predstavnik krajevne skupnosti nam je zagotovil, da bodo o novih »loviščih« obvestili pristojne organe še te dni. A. S.

Čistejša Ljubljana

Ne le stekla izložb, tudi semaforška stekla in ohišja se po zadnjem čiščenju bolj svetijo. Kdo ve, morda pa se bo kateremu od »poskočnih« voznikov le posvetilo, da rdeča luč prepoveduje nadaljevanje vožnje, saj je prav to vzrok nesreč zadnjih dni, predvsem na križišču Prešernove s Celovško in Titove s Trgom OF.

A. S.

KS POLJANE

Športno aktivni

Čeprav so z novo usmeritvijo telesne kulture v naši republiki dobile krajevne skupnosti poseben pomen in vlogo za razvoj športne rekreacije, se le-ta v večini krajevnih skupnosti ni razmahnila, ponekod je rekreacijska telesnokulturna dejavnost na repu različnih dejavnosti v okviru krajevne skupnosti. Kljub temu ne bi bilo prav, če ne bi povedali, da obstajajo v Ljubljani krajevne skupnosti, kjer je športno rekreacijska dejavnost občanov izredno razvita in dejavna. V občini Ljubljana Center je prav gotovo krajevna skupnost Poljane najbolj aktivna in zaradi tega za ostale tudi v drugih občinah za zgled.

Resnici na ljubo je potrebno povedati, da imajo v krajevni skupnosti Poljane v rednem delovnem razmerju organizatorja športne rekreacije, ki si stalno prizadeva pridobiti čimveč ljudi za redno športno rekreativno udejstvovanje. V okviru krajevne skupnosti so ustanovili športno društvo, v katerem se lahko občani udeležujejo v različnih športnih panogah. Ker so organizator športne rekreacije in zunanji strokovni sodelavci športnega društva prisluhnili željam in potrebam občanov, so se odločili za vadbo tistih športnih panog, ki so za občane najprivlačnejše. Ker bi lahko sama vadba postala preveč enolična, kajti tudi udeleženci športne rekreacije želijo s tekmovanji preizkusiti svoje sposobnosti, so se v krajevni skupnosti Poljane odločili za uvedbo tekmovanj. Pritegnili so še nekatere organizacije združenega dela in interesne skupine, ki so v njihovi krajevni skupnosti, in v kratkem se bodo začela ligaška tekmovanja v kegljanju, namiznem tenisu, malem nogometu, košarki, odbojki in šahu za moške in ženske. Trim liga krajevne skupnosti Poljane v kegljanju se bo pričela v začetku prihodnjega meseca, prijavljenih pa je šest moških in štiri ženske ekipe.

Organizatorja športne rekreacije v krajevni skupnosti Poljane Borisa Tha-

lerja smo prosili, da pove, kako mu je uspelo pritegniti toliko občanov v redno športno rekreacijsko udejstvovanje, kje vadijo, kako pokrivajo stroške in podobno.

»Ko je republiška telesnokulturna skupnost sprejela samoupravni sporazum o nekaterih pomembnih vprašanjih nadaljnjega razvoja telesne kulture v naši republiki, je posebej opredelila tudi razvoj športne rekreacije v okviru krajevnih skupnosti. Krajevne skupnosti so s tem dobile posebno vlogo predvsem pri razvoju športne rekreacije občanov. Občanov ni težko pridobiti za redno športno aktivnost, le začeti je treba. Vsak začetek pa je težak. V naši krajevni skupnosti smo občanom ponudili udejstvovanje v tistih športnih panogah, ki so dostopne mladim in starejšim. Zanimanje je iz dneva v dan večje, zato tudi uvedba ligaških tekmovanj v nekaterih športnih panogah ni predstavljala posebnega problema, saj je na našem območju veliko interesnih skupin, ki redno igrajo nogomet, košarko, odbojko, namizni tenis in kegljajo. Pritegnili smo še nekatere organizacije združenega dela, da bo tekmovanje zanimivejše, ker bo več tekmovalcev.

Skupine redno vadijo na odprtih igriščih v krajevni skupnosti, za vadbo v zimskem času pa imamo dogovor o uporabi telovadnice v osnovni šoli Toneta Tomšiča. Niti vadba niti tekmovanja ne zahtevajo velikih sredstev, ki jih delno prispeva krajevna skupnost, delno pa telesnokulturna skupnost Ljubljana Center.

V krajevni skupnosti Poljane so z delom dokazali, da so pravilno razumeli nadaljnji razvoj telesne kulture in so resno pristopili k uresničevanju sprejete usmeritve. Z delom in aktivnostjo so lahko za zgled drugim krajevnim skupnostim, predvsem tistim, ki za redno aktivnost občanov in krajanov doslej niso pokazala pravega zanimanja.

Mimi Vončina

KS TABOR

Zagata zaradi parkiranja

Ne le ožje mestno središče, tudi KS Tabor se sooča s pomanjkanjem parkirnih površin. Na njihovem območju sta dve taki večji žariščni točki. Prva je Klinični center. Veliko je v njem zaposlenih, veliko bolnikov dobiva obiske, tudi od daleč. Spoznali smo, da avtomobil dandanašnji ni več nikakršen luksuz, ampak življenjska potreba. Avtomobil je treba tudi parkirati, vprašanje je le – kje, saj parkirišče primanjkuje. Ljudje parkirajo v skladu s pravili, kjer pa to ni možno, tudi v nasprotju z njimi. Tako lahko vsak dan vidite kolono parkiranih avtomobilov na tisti strani (desni, gledano od Njegoševe proti Taboru) Vrhovčeve ulice, kjer znak prepoveduje ne le parkiranje, ampak tudi ustavljanje. Pa ni Vrhovčeva ulica nikakršna izjema med ulicami, ki obdajajo Klinični center.

Druga žariščna točka je pridobila na svoji pomembnosti zlasti s prepovedjo parkiranja na Čufarjevi ulici in z omejitvijo parkiranja v ožjem mestnem središču nasploh. Ker je na ulicah zmanjkalo prostora, vrli vozniki parkirajo na dvoriščih stanovanjskih hiš, še najraje tistih med Kotnikovo ulico in Taborom. Na trgu Tabor so z betonskimi cvetličnimi lonci zaprli dovoz avtomobilov do parka. Po izumiteltstvu in izboljšavah smo Jugoslovani na evropskem repu, iznajdljivi in podjetni pa znamo biti: vozniki so stopili iz jeklenih kornjičkov, ročno prijeli cvetlične lonce in jih prestavili vkraj. Pa so imeli parkirni prostor! Krajevna skupnost Tabor, ki je lonce postavila, ni bila ravno navdušena nad takim početjem, in je lonce zabetonirala. Odstraniti jih ni bilo mogoče več, a častilci salomonskih rešitev niso obupali, ampak so preprosto mimo loncev kar čez zelenico in vrtnice zapeljali na staro parkirišče ali avto parkirali kar na travi. To so storili tudi danes, ko to berete. Čez zelenico zelo radi zapeljejo dostavna vozila za Dom upokoencev in Dom Majde Vrhovnik, ki bi lahko pripeljala tja tudi s Kotnikove ulice, a jim je čez travo nekako bolj pri srcu!

KS Tabor se v skladu s sklepom sprejetim na zboru občanov in s predlogom civilne zaščite zavzema, da bi prepovedali parkiranje pred hišnimi številkami Tabor 7, 9

in 11. Če bi namreč v kateri od stolpnic na Taboru izbruhnil požar, zaradi parkiranih avtomobilov gasilci sploh ne bi mogli zra-ven! KS Tabor v letu dni še ni prodrla s tem predlogom, a odnehati tudi ne kane.

V. J.

Športni objekti vznemirjajo

Centralni stadion ob Titovi cesti in dvorana v Tivoliju sta športna objekta, ki sta Ljubljani v sramoto, vendar ju doslej niso obravnavali kot objekta skupnega pomena. Šele letos je skupščina mesta Ljubljane sprejela v svoj srednje-ročni načrt razvoja tudi obnovo obeh omenjenih objektov. Prav zaradi tega dejstva so s problemom seznanjeni tudi predsedniki občinskih skupščin. Po njihovem mnenju sta nalogi prednostni, vprašanje so le sredstva, ki jih za letošnje leto niso načrtovali. Podobno je tudi v programih občin-

skih telesnokulturnih skupnosti, kjer za letošnje leto niso oddvojili sredstev za objekte skupnega pomena.

Problem je že dalj časa prisoten ne le v mestni, ampak tudi v občinskih telesnokulturnih skupnostih. Hkrati je prisoten tudi problem, kateri so športni objekti skupnega mestnega pomena in kako pristopiti h gradnji, obnovi in vzdrževanju le-teh.

Mnenja smo, da o tem problemu razmišljajo tudi predsedniki skupščin telesnokulturnih skupnosti, zato smo tokrat prosili za razgovor predsednika skupščine telesnokulturne skupnosti Ljubljana Center dr. Jožeta Gogala. Takole je nanizal svoja razmišljanja:

»Nedvomno je obnova centralnega stadiona in dvorane v Tivoliju prednostna naloga v Ljubljani, saj sta športna objekta republiškega središča v sramoto. Na seji izvršnega odbora telesnokulturne skupnosti Ljubljana smo se že lani dogovorili, da bomo združevali po pet odstotkov sredstev za investicije za športne objekte skupnega pomena. Če bi hoteli obnoviti centralni stadion in dvorano v Tivoliju, bi morali združevati več sredstev, ki jih za letošnje leto nismo načrtovali. Prav gotovo bi se morali na ravni mesta dogovoriti za večji odstotek. Prepričan sem, da v naši občini to ne bo problem, vprašanje pa je, če bodo za združevanje večjega odstotka sredstev tudi ostale ljubljanske občinske telesnokulturne skupnosti.«

»Problem športnih objektov je prav zaradi centralnega stadiona in dvorane v Tivoliju prerasel občinske okvire. Kako bi ga rešili?«

»Gradnja, obnova in vzdrževanje športnih objektov bi moralo biti v Ljubljani enotno. Komisija za objekte pri telesnokulturni skupnosti Ljubljana bi morala pripraviti seznam vseh športnih objektov v Ljubljani hkrati z načrti za gradnjo novih objektov. Predstavniki vseh občinskih telesnokulturnih skupnosti v Ljubljani pa naj bi se odločili za prednostni seznam gradnje in obnove, da ne bi prihajalo do očitkov, da imajo prednost le nekateri objekti, za ostale pa se ne zmenijo. V Ljubljani bi morala biti enotna politika investiranja in vzdrževanja športnih objektov. Prav gotovo bi morali v ta namen združevati večja sredstva, ne le v okviru telesnokulturnih skupnosti.«

Doslej so bili vsi, ki so seznanjeni s problemom obnove centralnega stadiona in dvorane v Tivoliju, mnenja, da sta športna objekta sramota za Ljubljano, vendar še vedno ostaja vprašanje, kje dobiti sredstva. Hkrati se ob tem samo po sebi zastavlja vprašanje, ali je Ljubljana res tako revna, da ne bi mogla zbrati sredstev za gradnjo in obnovo športnih objektov skupnega pomena, ki so nujni za razvoj telesne kulture, ki je še kako pomembna družbena dejavnost?

M. V.

Otroci! Tecite – cucki gredo!

Starejši Ljubljančani se še spominjajo časov, ko so lastniki psov v tivolskem parku plačali kazen, če niso štirinožnih prijateljev vodili na vrvici. Čas je odpravil to »šego«, psov pa je tudi v Ljubljani, podobno kot v vseh večjih mestih, iz dneva v dan več.

Pes je pametna žival in marsikaj dojame, a treba ga je naučiti. Psi so za učenje sploh sila dovzetni. O moralni plati učenosti pa psi ne razmišljajo, to prepuščajo svojim lastnikom.

Mnogi ljubljanski lastniki psov so navadili svoje ljubljence, da opravljajo svoje osnovne telesne potrebe, zlasti pa veliko in malo potrebo – v parkih! Tako so parki postali, sicer ne uradno, pasja stranišča. Tivoli je prostran, Ljubljanski grad in Golovec sta tudi razsežna, a vsi trije imajo to slabo lastnost, da niso ravno pri roki in – vsi vemo, preganjan nas hitri tempo življenja. Lastniki psov se v stiski s časom odločajo za bližnje parke. Tako lastniki iz KS Tabor vodijo svoje pasje srčke v edini park na svojem območju, ki je na trgu Tabor. KS Stari Vodmat ima edini park v Potrčevi ulici, ki je zadnja leta ob veliki prizadevnosti zrasel v občudovanja vreden športno rekreacijski park, kamor radi zahajajo občani vseh starosti – od otrok do upokoencev. V tem parku so vsa mogoča igrala, le peskovnik so razdrli. Odrasli so sklenili, da je najbolje tako, ker so v peskovnik najraje kakcali in lulali psi vseh pasem. Sedaj psi to počno po celotnem parku. Enako je na Taboru. Tadva parka pa redno obiskujejo tudi otroci iz VVZ Ane Ziherl (na Taboru), VVZ Stari Vodmat in VVZ Klinični center (na Starem Vodmatu).

Pariz je nedolgo tega dobil javna pasja stranišča. V Ljubljani še nismo tako daleč, javna pasja stranišča pa so – očitno! – parki. Ali ljubljanski pasji lastniki nimajo otrok, ali pa nimajo pojma o higieni?

Vladimir Jerman

Na zaključni slovesnosti je krajevna skupnost Poljane dobila spet vrsto pokalov za osvojena prva, druga ali tretja mesta. Na slovesnosti je imel priložnostni govor predsednik krajevne SZDL Čedo Mokole (stoji), desno od njega sta predsednik KS Bruno Thaler in dosedanji predsednik športnega društva Poljane Dušan Fajav.

Sedež dopisništva:

dogovori

Prešernova 26, p.p. 191
61000 Ljubljana
Telefoni: 312-634
315-784